

עז:

עין משפט
גד מצות

יָא אִם מִי שֶׁיֵּצֵא מִהֶן כְּלָמִים
 הַלְכֵה יָד טוֹשֵׁעִים יִיד
 מִי רָא שְׂפָה יָד
 יָד בִּי מִי שֶׁרָא מִהֶן
 שְׂמִמָּה יוֹנֵל יָד טוֹ
 בָּרוּךְ הוּא שְׂפָה מִהֶן
 שִׁנָּה הַלֵּכ טו שְׂפָה
 לֵאמֹר הֵן טוֹר שֶׁעִי אֵינִי
 מִי שֶׁרָא שְׂפָה יָד
 בָּרוּךְ הוּא מִי שֶׁיֵּצֵא מִהֶן
 עִירֻכִּין הַלֵּכ יָד
 טוֹשֵׁעִים אֵינִי מִי שֶׁשָּׂם
 שְׂפָה יָד
 יָד בִּי מִי שֶׁהֵלֵך טוֹר
 שֶׁעִי שֶׁס שְׂפָה יָד
 יָד בִּי מִי שֶׁיֵּצֵא שֶׁס הַלֵּכ
 הוּא

רבינו חננאל

[illegible]

מקצת עיני מנויין. משום שנת
ופריך כיוון דכל העב מבט
ועליו דומה לספל שיש לו אוגנים וזה
(שם דף קנב.) דלמנת דר"א ואל
שמהיה טלטול פוגלא מלמטה למעלה
אסבור שעבד הוא למטה מ"ש מנין
טלטול מנין מלמטה דשרי ולא חשיב
למטה מלמטה מן הדא א"ש שעבד
תחת העליון כולו מכוסה וי"ל דמ"מ
קל להגביהו ולענרו מן העפר וימר
ומכסהו מונח מלמטה למעלה וזה
דלממחשבה דכא דניעור לא חשיב טלטול
מן הדא דמערין מקצתה מניח פליו
ולרצנן וכמה משניות דשרי לעבד
בדחתן פסק במה טומנין (שם מג.)
לעבד את הכסף והן נפלות ומעות
לשעל עבד הכר מעבד את הכר והן
(נפלות) ואכן שעל פי החכמה מטה
עבד ריה והוא נפולת וזה"ל אחא
אעבד דר בפרק כירה (שם דף מג.)
בגין דת מה הוטל כירה להפסי ממיטה
טלטול א"ש דבמינה אקרין בפרק
טולטל (שם דף קנב.) מטעם בסיס
לדבר האסור מת בשבת היו כמו
ולא להניח בו כל השבת א"ש מניח
האסור בשכוכי פי ה"א דנער את
הן נפולות והן ה"א דבמחבין
דבר שאני טול וזוהי ר"י
דשאי טלטול דמת שפיקר טלטול
לדבר דמת עמנו שהוא איסור ולא
לדבר דמת עמנו טלטול לזר
היה ולא לזר איסור כמו מניח
שאי דבר לזר טלטול עפר וכן
בגין גוי אמר ומעות ואכן א"ש
לעטולטול הכי לא מייח בפרק כירה
(שם דף מג.) בגין מלמטה דר

וּשְׂמוֹחַל אֵלֶּה הֵיחָד דַּר יְהוּדָה כִּן לְקִישׁ
 וְלִנְתִּיחָה דַּרִּישׁ כִּן מַדְלִי וְרַבְנִי וְהַשְׂתָּא
 דְּרַבְרָב אֲחֵמְרִי כִי בִּרְבָּק מַחֲלִין וְשֵׁם
 שְׂמִינִיחָה טַעְמוּלִין כִּי זֶה אִשְׁתִּי נִרְחַל וְשֵׁם
 דְּנִבְעִנְתָּלְמָא דְטַעְמוּלִין מִן הֵדֵן לֹא שְׂמִי
 (קֶבֶד) פִּסְקִיד בִּרְבָּק נִחְמִין כִּירִישׁ כִּן יְהוּדָה
 מִן הֵדֵן שְׂמִינִי טַעְמוּלִין פִּירוּרִי כִי יְהוּדָה
 הָבִי אֵת הָאֵת צוּרִי נְבִי שְׂמִינִי חֲמֵשֶׁת
 עֲלִייה אֲסוּר לְטַעֵל וְלֹא שְׂרִי הֵהָא
 דְּבִרְבָּק דְּבִנִי רִי חִיטָּא וְעוֹד דַּר חִיטָּא
 כִּי שְׂרִי נִרְחַל מִן לְהַעֲמִיד הָךְ
 דְּרַבְרָב צוּרִי לְדַמֵּר כִּן מָקוֹם שְׂאֲפִרוֹ
 שֶׁל בֵּית שַׁדְרָךְ לְטַעֵל מוֹרִית לוֹרִית וְלֹא דִּ
 יִצְיִיט שְׂמוּלִין הַסּוּסִים כְּבִירִי וְרוֹחִין אֲחֵמְרִי
 דְּכִרְבִּיחָה דִּין גּוֹזר בְּחֵזֶק וְשֵׁם פִּירוּרִי
 שְׂמִינִי וְכֵן שְׂמִינִי נִבְחָר נִבְחָה כִּן חֲמֵשֶׁת
 יִכּוֹל לְהִיטִי אֲרַבְנָה אֲכָל אִין רַחֲמִים אֵת
 אִין וְיִשְׁחַד וְאִין לוֹמַר דְּהֵאֵת בְּדִלִית
 וְכֵן שְׂמִינִי דְקִאֲמַר לִקְטֹן וְדִף שֶׁלֹּא
 לוֹמַר דְּבִנְיָן שְׂמִינִי שְׂמִינִי אֵת הַסּוּסִים
 הֵהָא מִיעוּט בְּחִירִי וְלֹא שְׂמִינִי מִיעוּט
 יִלְבִּיחִי כֵּן בְּעִינִין אֵלֶּה שִׂתְחַמְנִי הַחֲבֹתִל
 עַל גִּבּוֹ כֵּין קוֹלָתוֹת (אֵלֶּה עֲשֵׂן מִדְּרַגּוֹת
 וְחִסּוּסִים כֶּסֶף) וְהַשְׂמִינִי רַחֲמוֹת אֲרַבְנָה
 אֲכִינְטָא הֵהָא אֲחֵמְרִי דְסוּסִים שְׂאִין
 בְּחִינִי דְמַחֲמִיר מִחֲבִירִי מִחֲבִירִי הֵכִל יְהוּדָה
 בְּחִירִי דִלִין הֵאֲכִינְטָא הַחֲחִתּוּנִי מִנְטִי
 דְּבִנְיָן שְׂמִינִי קוּס (אֵלֶּה עַל רֹאשׁ הַחֲבֹתִל
 קִבּוּעַ אִין לֹא שְׂמִינִי דְרַבְרָב דּוּכַתִּי נֵעַ
 חֲחִירִי שְׂמִינִי שְׂמִינִי דְבִנְיָן לִקְטֹן

קט לה ק"י בקומען
: ואין מנוה אלז מקל
הא שמעז בריש כל הכלים
דלית לה טעמל מן הכז
שמקצת עלין מגולין
כלאים ולא משום מעין
: וינטילן בשבת לא צר
סולם המצרי אינו
הכי דמי אולם המצ
יכל שני לו ארבעה
אחא בריה דרבא
דסולם המצרי דלא
שמיץ לך הא דאמר
רב המנונא אמר רב
שניטל בשבת וכל ד
ממעט אי הכי אפי'
קובעו אמר אביי "כו"
גבוה עשרה מפתחי
ארבעה מכאן וסולם
ואין בין זה לזה שלשה
אינו ממעט ולא אמר
ארבעה אבל הוי כותל
טובא נמי אמר רב
איצטבא על גבי איצט
התחתונה ארבעה ממע
ארבעה ויש בעליונה
לזה שלשה ממעט
רבה בר אבובי "סול'
אם יש בשליבה התחת
נמי אין בשליבה התחת
העליונה ארבעה ואי
ממעט ואמר רב נחמ

דדמיא ליה ולא מימי עליה
מי שפיר דאש מיקשי' הלא
(קמא) דרשמת דקברי דהו
ימי' ואורי' אע"ג דקרייל
טול דברסי כל הכלים (שם)
בבואה דמה הבלה ברב
קיס ורענן ורובו מזי' לתימ'
דכל סולמות טעילן שבח
אלא סולם של שוכר משום
היי דלקבר הכח משום שבח
מעמיתן דאש חנן נר אמר
מפני מראית העין ואפי'
לסולמות של עליה שסם גדול
ואומר להטיח ע"ז הוא ריך
סור להטילן סולמות של עני'
והנשמה דלא בעי' ד' ד' ד'
ע"ה שפושין מנין מקלות דק'
ד' ד' דקסם סולם ברח"ד
מכאן וסולם מכאן וסולמות
והוא סלם בזה משום אידי'
ופשר ר"י דהבא נענין ארר'
שפורה אבל לקמן בעי' שיגוי'
אורי' גרד"ש דכל נענין ארר'
ולביה וזהו ל' פורחא דמו'
לרבעא ולהכי ממעט ואפי'
תחתונה ארבעא ריש בעלייתו
היה פלוגתא אחת ופי' אש
האיר ולא משיבא כסולם
וימי' כסולם שזין קבוע ואין
סולם קבוע ועוד שאינו ק'
אפי' מלא קש או חנן

חלון פרק שביעי עירובין

מקלס עלין מנולין. משום
שטעלן ואומזן בעלן עשה
משום שביעית. אם שנה
נשרש וזימוסף ואם היה
יגון חרשש "לא משום
ד' ילא משום שביעית
אם דבעי מרא והצינא:
ממעט והצורי ממעט:
"אמרי דבר ליה 'נאי'
חוקים אמר ליה רבי רב
ב' אשי מאי מעמא
אמר רבא אמר ליה לא
ב' אחא בר ארא אמר
משום דהוה ליה דבר
ר' שניטל כשבת אינו
נזרי נמי 'התם כובדו
ל' שבין שתי חצירות
והניח סולם רחב
רחב ארבעה מכאן
טפחים ממעט שלשה
אלא דלא הוי כותל
ארבעה אפילו מופלג
ביבי כ' אבי' 'בנה'
כא אם כ' ציטטבא
א' גמי אי' בתחונה
ארבעה ואין בין ה'
אמר רב נחמן אמר
ששליבותיו פורחות
ונה ארבעה ממעט אי
נ' ארבע' ויש בשליבה
בין זה לזה שלשה
אמר רבה בר אבוח

שליחות שלנו שיש אהרן
ו' וקפון אלל הכותל: אפי
נתחשט הכותל מעשרה ממ
ושליבה תחתונה נמי כשא
אמר דק"ר' הלכה בראש
אל שמים טלטלו וקראו
ו' מתיר וכן יורי וימיה
השוכבו מוכים עליו ואפי'
מחין דשרי דק"ל קולותו של
השרה חסד ודברה ר' פלגי
אמר דהם אסור וכן פליגי
ו' וחו' לטעם בזה גנו וכן
אין דאמר ברה"ק אסור בחד
ט: **א**ר ש' באצטבא ויחיה
ו' פירש כולם שאלתו
ותמיה דבסמך צעין שיגי
מירי אלל ריכא דקאמר ל'
אמר מיה חקק אלל'ס בכותל
כשם צו לה' ו' ושלוי
ה' על ארבעה שיהא רחא
על ראש הכותל אל אהרן
ש' אל כניש עשוין כמין
מתאם כנס מורה עב גבי
אמור' לנאשמעין באלטעס
ארבעה אפי' י' צין ו' ו
אין כולם ויהא אהמ' דלגלי
אל שיהא דחוי לעלייה ומבט'
דלחא לר"י דגני לול הסמח
ע' מין דניטל בבתא אפי'
דריגן שים ואין מעריבין

ת נקט ליה דעבי למיתני טיטלין בשבת
 אינו חושש. משום כלאי הכרה: ולא
 יעשה הוא: ולא משום מעשר. לשמא
 שם למעשר דררך לעשר לא חושפיה
 לוכא למיחש להכי דלא נשרש: מרא.
 פוש"י: חילצה. דלדלוי"ה: מולם
 כהנרי. הואיל וקטן הוא ועוה טיטלו
 משם אינו ממעט: חווקין. קלוגי"ש:
 כובדו קובעו. ואי ומתוך שהוא כבד אין
 טיטלין אותו משם ולא משום איסור
 אלא משום שיהיה טיטלו: מולם רבב
 ג' מכל. שכתל זו וזה וכן עולין
 ויורדין מזו לזו: ואין בין זה לזה ג'
 כלומר אפי' אינן מכוונין זה כנגד זה
 אבל אין מרחקיהן זה ממנגד זה ג'
 הזו כמכוונין והיו פתח ואם ראו
 מערבין ג' אבל מרחקיהן זה ממנגד
 זה ג' טפחים לאו פתח הוא: ולא
 אחרן אלא. בטול רז שאין וי טח
 להלך עולה. אכל. ים ברחש ג' אפילו
 מופלג טועה שהיו עולה לראש
 ומהלך בראשו עד שמגיע לסולם
 חזירו: בנה אינעבא. של עץ: על
 גבי האינעבא. סמוך לכותל ויש
 ארץ מפקסין של וזו שהיה עליהם
 ג'גלים: א"י. בתחתונה אורח' ר'
 ובה נחמט גובהה של כותל מ':
 מחטט. דל עליהם מהבא: א' נמי
 אין בזה ג'. ויש קלעונוה ד' ואין בין
 זה לזה ג'. שבעין לבו כחד ואפי'
 שהמיטט הזה קצר מלמטה הואיל
 ומתחלה שיעורו מלמעלה שפיר דמי
 אבל ים ביניהן שלשה תרי ינינה
 ומיעוט בזה לאו שהיה מיעוט:
 ששליכותיו שורחום. שלכות חווקין
 קלוגי"ש בלע"ה. הדרגות שלט שקורין
 בדר"ך קרי ליה נמי סולם. וסולם
 אפילו נבדל כעין מדרגה אלא שהיה

וּזְקִיָּהוּן וְהִיוּ פִּרְמֻת שְׁמִרְתָּם וְזוֹ
יֵשׁ בְּשִׁלְיָהָ הַחֲסִידוֹת אֲרֻכָּה וְכֵן
אִי נִי כו'. כְּדִרְשִׁית גְּבִי אֵלֶנְכָּה
מוֹבְדֵלָת מִן הַקִּרְקֶה שְׁלֵשׁ קֶמֶר:
וְזוֹ
וּמִדְמַשְׁתָּ עֵלֶה דְכֹלִי עֵלְמָה טַעֲלוֹת
וְיִחְיִי טַעֲלוֹת גְּמֹר וְדֹלִי הַלְאֲרִיךְ כֵּלָן:
כִּי דְלֵיָהּ (דף יט) שְׁמַעַם דְּקוֹלֵם
וְיִי קוֹלֵם שֶׁל עֲלִיָּה אֶפֶר הָסֵם לִישָׁנָה
לִבְלִי אֲרִיָּה קֶעֶר וְדוֹחָק הָעֵדֶמֶר כְּקוֹלֵם
לִבְלִי דְכִרָּי מִשְׁחֵר לִדֹּת הַלֵּחָתָה הִכִּי אֵלֶּה
נִמְלִיָּת חֲסִידֵי אֲרִיָּה דְהֵכָּה כְּסוֹלֹמֹת
וְיוֹת שֶׁל שׁוֹךְ וְהִי אֲנִרְסֵם מִפְּרֵשׁ דְּהֵסֵם
חֲסִידֵי אֵלֶּה כְּכַח דְּלִין רְגִילוֹת וְהִלְיִטוּ
יְהִי אֲרִבְעָה כְּמַטֵּם. פִּי בִּרְקֻת אֲרִיָּה
חֲסִידֵי כְּעִין כְּסוֹלֹמֹת שְׁלֵנוּ אֲרִיָּה הַחֲסִידֵי
קוֹלֵם עַד רֹאשׁ הַכּוֹתֵל דְּנֵשִׁי קוֹלֵם וְיִי
כִּמוּ גִבִּי וְזוֹ דְּמִשּׁוֹם וְזוֹ לֹא בְּיִי רֹחֵם
(כְּמֵה) שְׁמַעַם דְּנֵשִׁי רֹחֵם אֲרִבְנֵה דְּוֹשָׁה
הַחֲסִידוֹת נִמִּי גִבּוֹם מִן הָאֲרִיָּה שְׁלֵשׁ
מִדּוֹ וְלִהְעֵבֶכּ עֲלִי וְלַעֲלוֹת עַל הַכּוֹתֵל
חֲכָד ד' עַל ד' וְקוֹלֵם שְׁלֵשִׁיֹת שְׁמִרְתָּם
לְפִסִּים מִסְּפִיר אֵלֶּה הַמִּדְרָגוֹת בּוֹנִינֵי וְ
יִסּוֹד וְאֵמֶה סוֹבֵב דְּפִרְק קִדְשִׁי קִדְשִׁי
שְׁלֵשׁ מִיְּבוֹתֵיהָ תִּשְׁמֵר דִּי אֲשַׁמְעִין
שְׁלֵשׁ מִמַּעֲלֵת פִּרְמֻת מִיְּבוֹת בְּחִיר
אֲשִׁי אִי בִין וְזוֹ לֹא גִבִּי מִיְּבוֹת
הָאֲרִיָּה שְׁחַתָּה הִיוּ וְרִ"ת מִפְּרֵשׁ דֵּהָ
לְגִלְיָה מִיְּבוֹתָ לֵן נִעְלִיָּה לֵן אֲרִיָּה קוֹלֵם
עַד עַד רֹאשׁ הַכּוֹתֵל אִין לֹא לְהוֹעִיל כִּמוּ
לְפִי שְׁחִין קֶעֶר שֶׁס וְעוֹמֵד יִשְׁלֹו:
אֵלֶּה

מסורת הש"ס

(א) לפיטו הגירסא טעל,
(ב) שבת דף קמב:;
(ג) שם, דף ט. א. (ה) שם
ע"כ, (ו) דף עי. א. (ז) דף
עח:.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה כוונתו קובע
דמחזק: (ג) ד"ה ולא
מחזק: אלא כמחזק: על שאין
במחזק: ר' שאין ע"ה חלק
ע"ה: אלא ר' ע"ה: ודעה:
(ג) ד"ה: ד"ה מקשה וכו'
ד"ה יסוד: כן לק"ה ורובן
דמחזק: (ד) ד"ה אם יש
וכי' לא כעין קובע: אלא
א"ה ע"ה: (ה) ד"ה: אלא
מחזק: דמחזק: שאין
במחזק: ודעה:
(ו) ד"ה דע"ה: דע"ה: דע"ה
ע"ה: ד"ה: ד"ה:

לעזי רש"י

פושטיר (פשוטיר).
סעור, דולדוירא
(דולדוירא). מער
מעין גרין. אישקולניש
אשקולניש
אישקולניש.
גרין (גרין).
מערט מדרות.

מוסף רש"י

[illegible]